

Uchwała Nr 4/11/2015
z dnia 4 lutego 2015 roku
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi
w składzie:

1/ Beata Kaczmarek	8/ Józefa Lucyna Michejda
2/ Ewa Śpionek	9/ Bogusław Wenus
3/ Iwona Kopczyńska	10/ Grażyna Kos
4/ Anna Kaźmierczak	11/ Barbara Polowczyk
5/ Wojciech Newereńczuk	12/ Paweł Dobrzyński
6/ Bogdan Łągwa	13/ Małgorzata Michałek
7/ Paweł Jaśkiewicz	14/ Roman Drozdowski

Po rozpatrzeniu w dniu 4 lutego 2015 roku Uchwały Nr III/28/14 Rady Miejskiej w Aleksandrowie Łódzkim z dnia 18 grudnia 2014 roku w sprawie uchwalenia Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Aleksandrów Łódzki na lata 2015-2020, doręczonej do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi w dniu 29 grudnia 2014 roku, działając na podstawie art. 93 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (jednolity tekst Dz.U. z 2013r., poz.594 z późn.zm.).

Kolegium uchwala, co następuje:

z powodu naruszenia prawa, tj. art. 226 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 72 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (j.t. Dz. U. z 2013 r. poz. 885 z późn. zm.) oraz § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie szczegółowego sposobu klasyfikacji tytułów dłużnych zaliczanych do państwowego długu publicznego (Dz. U. Nr 298. poz. 1767), polegającego na nieprawidłowym określeniu kwoty długu Gminy Aleksandrów Łódzki w latach 2015-2016, jak również braku wskazania sposobu jego sfinansowania w okresie 2015-2017 oraz z powodu naruszenia art. 226 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych polegającego na nieprawidłowym określeniu limitu wydatków bieżących w 2017 roku w przedsięwzięciu pn. „Odkup nieruchomości gruntowej w Bruźyczce Księżtwie” - uwzględniając upływ terminu, o którym mowa w art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym- Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi postanawia zaskarżyć Uchwałę Nr III/28/14 Rady Miejskiej w Aleksandrowie Łódzkim z dnia 18 grudnia 2014 roku w sprawie uchwalenia Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Aleksandrów Łódzki na lata 2015-2020 do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi.

Uzasadnienie

W dniu 29 grudnia 2014 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi wpłynęła – Uchwała Nr III/28/14 Rady Miejskiej w Aleksandrowie Łódzkim z dnia 18 grudnia 2014 roku w sprawie uchwalenia Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Aleksandrów Łódzki na lata 2015-2020 (zwana dalej: wieloletnią prognozą finansową Gminy) – przekazana w formie dokumentu elektronicznego stosownie do przepisu art. 230 ust. 9 ustawy o finansach publicznych. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi wszczęło postępowanie w zakresie wieloletniej prognozy finansowej Gminy zapraszając na posiedzenie w dniu 4 lutego 2015 roku przedstawicieli jednostki. W posiedzeniu kolegium uczestniczyli Pan Jacek Lipiński –Burmistrz Aleksandrowa Łódzkiego, Pan Grzegorz Siech – Skarbnik Gminy oraz Pani Magdalena Poniatowska – Maciaszek – Radca Prawny.

W toku badania przedmiotowej uchwały Kolegium Regionalnej Izby zważyło, co następuje:

Przesłana Izbie wieloletnia prognoza finansowa Gminy sporządzona została zgodnie z wzorem określonym przez Ministra Finansów rozporządzeniem z dnia 10 stycznia 2013 r. w sprawie wieloletniej prognozy jednostki samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2013 r.,poz. 86 z późn. zm). Minister Finansów na mocy delegacji ustawowej (*art. 230b ustawy o finansach publicznych*), posiada uprawnienie, między innymi, do określenia wzoru wieloletniej prognozy finansowej oraz jej załączników, a także sposobu jej przekazywania przez jednostkę samorządu terytorialnego regionalnej izbie obrachunkowej. Minister wydając rozporządzenie, w którym określony jest wzór wieloletniej prognozy finansowej zobowiązany został na mocy ustawy do uwzględnienia przy opracowaniu wzoru, wytycznych w zakresie zapewnienia jedności i przejrzystości finansów publicznych, sporządzania realistycznych prognoz finansowych jednostek samorządu terytorialnego oraz uzyskania informacji umożliwiających Ministrowi realizację zadań, o których mowa w art. 74 i 174 pkt 4 ustawy o finansach publicznych tj. kontroli przestrzegania zasady stanowiącej, że państwowy dług publiczny nie może przekroczyć 60 % wartości rocznego produktu krajowego brutto.

Z treści § 1 uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej Gminy wynika, że składa się ona z: prognozy budżetów i długu Gminy na lata 2015-2020- *zgodnie z załącznikiem nr 1*, wykazu przedsięwzięć na lata 2015-2018 - *zgodnie z załącznikiem nr 2*, objaśnień- *zgodnie z załącznikiem nr 3*. W wykazie przedsięwzięć do wieloletniej prognozy finansowej Gminy (załącznik Nr 2) w poz. 1.3.1 - wydatki bieżące - i odpowiednio w poz. 1.3.1.1 zamieszczone zostało przedsięwzięcie pod nazwą „Odkup nieruchomości gruntowej w Brużyczce Księżtwie” z łącznymi nakładami w kwocie 1.436.642 zł oraz limitami wydatków

odpowiednio: na 2015 r. – 475.428 zł, na 2016 r. - 475.428 zł i na 2017 r. – 460.686 zł. W poz. 1.3.2. - wydatki majątkowe i odpowiednio w poz. 1.3.2.7. - także zamieszczone zostało przedsięwzięcie pod nazwą „Odkup nieruchomości gruntowej w Brużyczce Księżtwie” z łącznymi nakładami finansowymi w kwocie 6.801.000 zł oraz limitem wydatków w roku 2017 w kwocie 6.801.000 zł. W poz. 6 załącznika Nr 1 do uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej Gminy określono poziom długu Gminy na rok 2015 r. w kwocie 27.120.000 zł, na 2016 r. w kwocie 22.320.000 zł.

W toku badania przedmiotowej uchwały Kolegium Regionalnej Izby zważyło, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 226 ust. 1 pkt 6 ustawy o finansach publicznych, wieloletnia prognoza finansowa powinna być realistyczna i określać dla każdego roku objętego prognozą, co najmniej kwotę długu jednostki samorządu terytorialnego oraz sposób sfinansowania jego spłaty.

W art. 72 ust. 1 ustawy o finansach publicznych określono, iż państwowy dług publiczny obejmuje zobowiązania sektora finansów publicznych z następujących tytułów:

- 1) wyemitowanych papierów wartościowych opiewających na wierzytelności pieniężne;
- 2) zaciągniętych kredytów i pożyczek;
- 3) przyjętych depozytów;
- 4) wymagalnych zobowiązań:
  - a) wynikających z odrębnych ustaw oraz prawomocnych orzeczeń sądów lub ostatecznych decyzji administracyjnych,
  - b) uznanych za bezsporne przez właściwą jednostkę sektora finansów publicznych będącą dłużnikiem.

Na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 72 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, Minister Finansów wydał rozporządzenie z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie szczegółowego sposobu klasyfikacji tytułów dłużnych zaliczanych do państwowego długu publicznego. Zgodnie z treścią § 3 pkt 2 rozporządzenia, tytuły dłużne zaliczane do państwowego długu publicznego, sklasyfikowane zgodnie z § 2 pkt 1 rozporządzenia, dzielą się m.in. na kredyty i pożyczki, przy czym do tej kategorii zalicza się również umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, które mają wpływ na poziom długu publicznego, papiery wartościowe, których zbywalność jest ograniczona, umowy sprzedaży, w których cena jest płaćta w ratach, umowy leasingu zawarte z producentem lub finansującym, w których ryzyko i korzyści z tytułu własności są przeniesione na korzystającego z rzeczy, a także umowy nienazwane o terminie zapłaty dłuższym niż rok, związane z finansowaniem usług, dostaw, robót budowlanych, które wywołują skutki ekonomiczne podobne do umowy pożyczki lub kredytu, z uwzględnieniem podziału na: a) krótkoterminowe - o pierwotnym terminie

zapłaty nie dłuższym niż rok lub podlegające spłacie na żądanie, b) długoterminowe - o pierwotnym terminie zapłaty dłuższym niż rok.

Uczestniczący w posiedzeniu Kolegium przedstawiciele Gminy wyrazili pogląd, że zobowiązania wynikające z umów: z dnia 05 grudnia 2014 r. Rep. A Nr 4887/2014 – warunkowa umowa sprzedaży i umowa przedwstępna sprzedaży, z dnia 12 grudnia 2014 r. Rep. A Nr 4989/2014 - umowa przeniesienia własności, z dnia 12 grudnia 2014 r. Rep. A Nr 4996/2014 - umowa dzierżawy, nie są umowami, o których mowa w § 3 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego sposobu klasyfikacji tytułów dłużnych zaliczanych do państwowego długu publicznego, dlatego też nie zostały ujęte w wieloletniej prognozie finansowej Gminy.

Na podstawie materiału zgromadzonego w toku postępowania, Kolegium Izby ustaliło co następuje:

W dniu 05 grudnia 2014r. Burmistrz Aleksandrowa Łódzkiego zawarł z firmą M.W. Trade Spółka Akcyjna z siedzibą we Wrocławiu warunkową umowę sprzedaży i umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości (umowa z dnia 05 grudnia 2014 r., Rep. A Nr 4887/2014). Jak wynika z treści § 2 umowy Burmistrz działający w imieniu i na rzecz Gminy Aleksandrów Łódzki sprzedał Spółce pod firmą M.W. Trade Spółka Akcyjna z siedzibą we Wrocławiu opisaną nieruchomość w Brużycze Księżtwie za cenę 6.801.000 zł netto, pod warunkiem, że Agencja Nieruchomości Rolnych nie wykona prawa pierwokupu. Oprócz postanowień dotyczących istotnych warunków umowy sprzedaży nieruchomości, strony w § 3 umowy postanowiły, że zawrą umowę dzierżawy tej nieruchomości, mocą której M.W. Trade z chwilą nabycia własności nieruchomości odda Gminie do używania i pobierania pożytków tę nieruchomość, a Gmina obejmie nieruchomość w dzierżawę wraz z zobowiązaniem zapłaty czynszu dzierżawnego. Strony postanowiły także, że umowa dzierżawy zostanie zawarta na okres 3 lat od dnia zawarcia umowy przenoszącej własność nieruchomości. W treści § 3 strony wprowadziły także uregulowania na wypadek niezawarcia umowy dzierżawy. W dalszych zapisach umowy strony wprowadziły postanowienia dotyczące odkupu nieruchomości. Mocą § 6 umowy przedstawiciel Gminy zobowiązał się nieodwołalnie i bezwarunkowo odkupić od Spółki M.W. Trade nieruchomość będącą przedmiotem sprzedaży i dzierżawy. Na podstawie ust. 5 § 6 umowy Gmina przejęła obowiązek zarządzania i utrzymania nieruchomości w stanie niepogorszonym przez cały okres dzierżawy. W dniu 12 grudnia 2014 r. Gmina Aleksandrów Łódzki i M.W. Trade zawarły umowę przeniesienia własności nieruchomości oraz umowę dzierżawy (umowa z dnia 12 grudnia 2014 r. Rep. A Nr 4989/2014 i umowa z dnia 12 grudnia 2014 r. Rep. A Nr 4996/2014/).

Zgodnie z art. 72 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych państwowy dług publiczny obejmuje zobowiązania finansów publicznych z tytułu

zaciągniętych kredytów i pożyczek. W myśl § 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego sposobu klasyfikacji tytułów dłużnych zaliczanych do państwowego długu publicznego do kategorii kredytów i pożyczek zalicza się również umowy leasingu zawarte z producentem lub finansującym, w których ryzyko i korzyści z tytułu własności są przeniesione na korzystającego z rzeczy.

W ocenie Kolegium oświadczenia woli Gminy Aleksandrów Łódzki i M.W. Trade Spółka Akcyjna zawarte w przywołanych wyżej trzech umowach ukształtowały stosunek zobowiązaniowy, którego treścią są uprawnienia i obowiązki wynikające z umowy leasingu, unormowanej przepisami kodeksu cywilnego. Przywołane umowy zawierają elementy umowy leasingu przedmiotowo istotne (*essentialia negotii*), czyli takie, bez których umowa leasingu nie mogłaby dojść do skutku i które ją indywidualizują pod względem prawnym.

Jak stanowi art. 709¹ kodeksu cywilnego przez umowę leasingu finansujący zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, nabyć rzecz od oznaczonego zbywcy na warunkach określonych w tej umowie i oddać tę rzecz korzystającemu do używania albo do używania i pobierania pożytków przez czas oznaczony, a korzystający zobowiązuje się zapłacić finansującemu w uzgodnionych ratach wynagrodzenie pieniężne, równe co najmniej cenie lub wynagrodzeniu z tytułu nabycia rzeczy przez finansującego.

W doktrynie i praktyce doszło do wyróżnienia kilkunastu rodzajów transakcji leasingowych, często krzyżujących się, nie zawsze definiowanych w taki sam sposób. Między innymi wymienia się leasing finansowany zwany również finansowym, leasing operacyjny zwany też bieżącym, leasing czysty lub pełny, leasing zwrotny.

Leasing zwrotny stanowi szczególną odmianę leasingu finansowanego. Polega on na tym, iż finansujący kupuje określone dobro od przyszłego korzystającego po to, aby oddać mu to dobro w leasing. Dzięki temu korzystający uzyskuje środki na dalsze prowadzenie lub poszerzenie działalności gospodarczej (tak: M. Pazdan w: Kodeks cywilny. Komentarz, pod redakcją K. Pietrzykowskiego, 2008 r., s. 531). W piśmiennictwie wyrażany jest także pogląd, że definicja leasingu z art. 709¹ kc obejmuje również jego zwrotną odmianę, w której finansujący nabywa rzecz od korzystającego, by oddać mu następnie ją do użytku (tak: J. Poczobut w: System prawa prywatnego, Prawo zobowiązań – część szczególna, t. 8, 2004 r., s. 250).

Przez umowę z dnia 05 grudnia 2014 r. (warunkowa umowa sprzedaży i przedwstępna umowa sprzedaży) M.W. Trade jako finansujący, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, zobowiązała się do nabycia od Gminy Aleksandrów określonej w umowie sprzedaży nieruchomości, by oddać tę nieruchomość tej Gminie do używania i pobierania pożytków, a Gmina jako

korzystający zobowiązała się do objęcia nieruchomości w dzierżawę wraz z zobowiązaniem się do zapłaty czynszu. Umowy przyrzeczone zostały zawarte w dniu 12 grudnia 2014 r. Na mocy umowy Rep. A Nr 4887/2014 - Gmina Aleksandrów Łódzki zobowiązała się odkupić wyżej opisaną nieruchomość za cenę 6.801.000 zł. (§ 6 umowy). Na mocy umowy Rep. A Nr 4996/2014 Gmina Aleksandrów zobowiązała się do uiszczania czynszu dzierżawnego w 37 ratach w kwocie ogółem brutto 1. 767.069, 78 zł., netto 1.436.641,95 zł.

Jak wyżej ustalono, złożone przez Gminę Aleksandrów Łódzki i finansującego (M.W.Trade) oświadczenia woli ukształtowały prawa i obowiązki stron odpowiadające umowie leasingu. Świadczenie nazwane czynszem dzierżawnym, płatne w 37 ratach wraz ze świadczeniem w postaci ceny odkupu nieruchomości, jako dodatkową ratą, stanowią należne finansującemu wynagrodzenie pieniężne w rozumieniu art. 709¹ kodeksu cywilnego.

Nazewnictwo użyte w umowie z dnia 12 grudnia 2014 r. , Rep. A Nr 4996/2014, np. płatność czynszu w ratach, także wskazuje, że strony zawarły umowę leasingu unikając w sposób zamierzony zastosowania terminologii adekwatnej do treści istotnych jej postanowień.

Ujawniona sprzeczność pomiędzy rzeczywistym zamiarem stron a zapisami umów przełożyła się na treść postanowień uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej, gdzie zarówno w wydatkach bieżących, jak i majątkowych Gmina zaplanowała jedno przedsięwzięcie pod nazwą „Odkup nieruchomości gruntowej w Bruźyczce Księstwie”. Gdyby rzeczywistym zamiarem Gminy było zawarcie umowy dzierżawy, to w wydatkach bieżących, zamiast o odkupie nieruchomości, byłaby wprost mowa o czynszu dzierżawnym.

Treść przywoływanych wyżej umów wskazuje, że rzeczywistym zamiarem stron nie było przeniesienie własności, lecz przepływ środków pieniężnych wynikający z obrotu przedmiotową nieruchomością. W świetle powyższego, zdaniem Kolegium celem zawartych przez Gminę Aleksandrów Łódzki przedmiotowych umów było pozyskanie środków pieniężnych na sfinansowanie potrzeb budżetowych.

Paragraf 3 przywołanego wyżej rozporządzenia Ministra Finansów wymaga, by przy umowach leasingu ryzyko i korzyści z tytułu własności były przeniesione na korzystającego z rzeczy.

Analiza treści umowy Rep. A Nr 4887/2014 wskazuje, że sprzedający poprzez wyzbycie się nieruchomości nabywa aktywa pieniężne zachowując nadal, na zasadach wyłączności, możliwość korzystania z nieruchomości. Kupujący w wyniku przekazania mienia do używania wraz z prawem do pobierania pożytków rezygnuje z korzyści wynikających z dysponowania tą rzeczą w zamian za wynagrodzenie. Zatem od momentu sprzedaży do chwili odkupu nieruchomości Gmina nie traci kontroli nad przedmiotem sprzedaży a kupujący otrzymuje

wynagrodzenie wraz z gwarancją odkupu, wynikającą z warunkowej umowy sprzedaży zawartej w formie aktu notarialnego – art. 390 § 2 kodeksu cywilnego. Nadto strony wyłączyły odpowiedzialność M.W. Trade Spółki Akcyjnej z tytułu rękojmi za jakiegokolwiek wady fizyczne nieruchomości. Gmina Aleksandrów przejęła obowiązek zarządzania i utrzymania nieruchomości w stanie nie pogorszonym przez cały okres dzierżawy. Z chwilą odkupu nieruchomości oraz w okresie późniejszym Gmina zrzekła się wszelkich roszczeń dotyczących stanu technicznego nieruchomości (§ 6 ust. 5). Wszystkie przywołane wyżej postanowienia umowy wyraźnie wskazują, że na Gminę Aleksandrów Łódzki, jako korzystającego z rzeczy, przeniesione zostało ryzyko i korzyści z tytułu własności nieruchomości.

W ocenie Kolegium, przeprowadzona przez Gminę Aleksandrów Łódzki transakcja wywołuje zatem, w sferze jej gospodarki finansowej, skutki analogiczne do umowy długoterminowego kredytu czy pożyczki. Dwukrotne przeniesienie własności nieruchomości nie niweluje faktu istnienia obowiązku zwrotu przez Gminę kapitału pieniężnego w wysokości „udostępnionej” przez M.W. Trade. Postanowienia umowne zobowiązują Gminę do corocznego angażowania środków budżetu z przeznaczeniem na zapłatę firmie M.W. Trade kwoty ustalonej przez strony. Niezależnie od tego, czy ciążące na Gminie obowiązki w zakresie zapłaty na rzecz instytucji finansującej należnych kwot, byłyby określone jako wydatki (w realiach sprawy: cena odkupu i czynsz dzierżawny), czy rozchody (pożyczka lub kredyt), Gmina zobowiązana będzie do zabezpieczenia środków na ich sfinansowanie, co ma jednakowe znaczenie z punktu widzenia zachowania bezpieczeństwa finansowego i zdolności płatniczych.

Z przedstawionych wyżej względów Kolegium uznało, że między Gminą Aleksandrów Łódzki a M.W. Trade Spółką Akcyjną jako finansującym doszło do zawarcia umowy leasingu, w której ryzyko i korzyści z tytułu własności są przeniesione na Gminę, jako korzystającego z rzeczy w rozumieniu § 3 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego sposobu klasyfikacji tytułów dłużnych zaliczanych do państwowego długu publicznego.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi ustaliło, że planowane wydatki zarówno majątkowe, jak i bieżące związane z realizacją przedsięwzięcia pod nazwą „Odkup nieruchomości gruntowej w Brużyczce Księżtwie” nie są ujęte w planowanej kwocie długu wykazanej w wieloletniej prognozie finansowej. Fakt ten potwierdził również Skarbnik Gminy składając wyjaśnienia w trakcie posiedzenia Kolegium. Wobec powyższego w poz. 6 załącznika Nr 1 wieloletniej prognozy finansowej Gminy w kwocie długu nie została wykazana kwota wynikająca z umowy leasingu na koniec 2015 r. w wysokości 7.737.937,64 zł oraz w roku 2016 r. w wysokości 7.262.515,64 zł.

Dokonując analizy treści przywołanych wyżej umów Kolegium uznało, że zobowiązania wynikające z tych umów zaliczają się do tytułów dłużnych, o których mowa w art. 72 ustawy o finansach publicznych oraz w § 3

rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie szczegółowego sposobu klasyfikacji tytułów dłużnych zaliczanych do państwowego długu publicznego, zatem winny zostać wykazane w wieloletniej prognozie finansowej Gminy w poz. 6 załącznika Nr 1 - stosownie do przepisu art. 226 ust. 1 pkt 6 ustawy o finansach publicznych, a niewykazanie w wieloletniej prognozie finansowej tych zobowiązań przy wyliczaniu kwoty długu Gminy w latach 2015-2016 stanowi naruszenie prawa.

Ponadto w odniesieniu do kwoty długu - stosownie do art. 226 ust. 1 pkt 6 ustawy o finansach publicznych - istnieje obowiązek wskazania sposobu jego sfinansowania. W stosunku do zobowiązań wynikających z umowy leasingu spłata zobowiązań zaliczanych do długu dokonywana będzie w ramach limitów wydatków - bowiem w roku poprzednim środki uzyskane przez Gminę z tych umów zakwalifikowane zostały w budżecie jako dochody. Wzór wieloletniej prognozy finansowej przewiduje wskazanie finansowania długu wydatkami, a obowiązek ten zostaje wypełniony poprzez wykazanie odpowiednich wielkości w Sekcji 14 zawierającej dane uzupełniające o dług i jego spłacie. I tak w poz. 14.2 załącznika nr 1 wieloletniej prognozy finansowej wykazuje się kwotę długu, którego planowana spłata dokona się z wydatków budżetu, w poz. 14.3 wykazuje się wydatki zmniejszające dług z uszczegółowieniem tytułów np. w poz. 14.3.2 wykazuje się wydatki związane z umowami zaliczanymi do tytułów dłużnych wliczanych do państwowego długu publicznego (np. umowy leasingu). Mając na względzie wielkości zobowiązań wynikające z umowy leasingu, Kolegium ustaliło, że w załączniku Nr 1 wieloletniej prognozy finansowej Gminy nie wykazano w roku 2015 w poz. 14.2 kwoty 7.737.937,64 zł oraz w poz. 14.3 i 14.3.2 kwoty 475.422 zł; w roku 2016 w poz. 14.2 kwoty 7.262.515,64 zł oraz w poz. 14.3 i 14.3.2 kwoty 475.422 zł, jak również w roku 2017 w poz. 14.3 i 14.3.2 kwoty 7.262.515,64 zł. Zatem w wieloletniej prognozie finansowej Gminy w latach 2015-2017 nie wskazano sposobu sfinansowania kwoty długu wydatkami - co stanowi naruszenie przepisu art. 216 ust. 1 pkt 6 ustawy o finansach publicznych.

Ponadto Kolegium dokonując oceny zapisów zawartych w załączniku nr 2 wieloletniej prognozy finansowej Gminy, dotyczącego przedsięwzięcia stwierdziło, że w odniesieniu do przedsięwzięcia wykazanego w poz. 1.3.1.1 pod nazwą „Odkup nieruchomości gruntowej w Brużycze Księżtwe” nieprawidłowo określono limit wydatków w roku 2017. Zgodnie z wielkościami wynikającymi z załącznika do umowy z dnia 12 grudnia 2014 r. Rep. A Nr 4996/2014 w roku 2017 wydatki bieżące winny zostać zabezpieczone w kwocie 461.515,64 zł, natomiast limit wydatków w wieloletniej prognozie finansowej Gminy ustalono w kwocie niższej tj. 460 686 zł. Tym samym naruszony został przepis art. 226 ust. 3 pkt 4 ustawy o finansach publicznych, bowiem w wieloletniej prognozie finansowej winny zostać zabezpieczone limity wydatków na realizowane przedsięwzięcia, a limit wydatków bieżących ustalony na rok 2017 nie zabezpiecza wykonania tego przedsięwzięcia.

Zdaniem Kolegium, przyjęcie innej oceny zaistniałego stanu faktycznego oraz przytoczonych wyżej przepisów ustawy o finansach publicznych, jak również rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego sposobu klasyfikacji tytułów dłużnych zaliczanych do państwowego długu publicznego, prowadziłyby w istocie do niekontrolowanego zaciągania zobowiązań finansowych, z pominięciem rygorów wynikających z tych przepisów. Kolegium zauważa także, że wykazywanie prawidłowych danych w zakresie kwoty długu jednostki samorządu terytorialnego jest niezbędnym elementem dla właściwego wykonywania przez Ministra Finansów kontroli poziomu długu publicznego określonego przepisami ustawy o finansach publicznych w celu przestrzegania reguły zawartej w art. 216 Konstytucji, w myśl której „Nie wolno zaciągać pożyczek lub udzielać gwarancji i poręczeń finansowych, w następstwie których państwowy dług publiczny przekroczy 3/5 wartości rocznego produktu krajowego brutto. Sposób obliczania wartości rocznego produktu krajowego brutto oraz państwowego długu publicznego określa ustawa.”

Przewodniczący Kolegium